

positief, 47 negatief, een volgens de oorspronkelijke methode zwak positief, volgens de gewijzigde negatief. Van belang is, dat 12 gevallen, die volgens de oorspronkelijke methode twijfelachtig reageerden (partieele binding), dit ook volgens de gewijzigde deden.

C. KOPP. *Zur Frage der praktischen Bedeutung der Serodiagnose der Syphilis.* — Korte nadere verklaring van het sceptische standpunt, dat KOPP tegenover de reactie inneemt.

P. SICK. *Zur Frage der intravenösen Narkose.* — Waarschuwend woord. SICK heeft de methode niet bij menschen toegepast.

F. MÜLLER. *Gebärmutterkrebs und Aufklärung des Publikums.* — MÜLLER geeft al zijn patiënten bij hun vertrek een papiertje mee, waarop de voornaamste verschijnselen van baarmoederkanker gedrukt staan. Op zijn polikliniekkaarten vindt men deze op den achterkant.

S. MIRCOLI. *Die menschliche Rachitis als Infektionskrankheit.* — Opmerking bij het artikel van SCHMORL.

H. LEO. EDUARD PFLÜGER.

C. BECK. *Quo vadis?*

P. S.

BOEK AANKONDIGINGEN.

Methoden der chemische en microscopische diagnostiek, door F. A. STEENSMA, arts, lector aan de rijksuniversiteit te Utrecht, Amsterdam, SCHELTEMA en HOLKEMA'S Boekhandel, zonder jaartal. Prijs f 2.50.

„.... In dit werkje zijn, op enkele uitzonderingen na, alleen methoden opgenomen, die practisch van belang zijn en met eenvoudige hulpmiddelen kunnen worden uitgevoerd....”, zegt de schrijver in zijn voorwoord. Ziedaar hetgeen de schrijver zich heeft voorgesteld te geven en m. i. ook gegeven heeft. De student, die nog de onderzoekingsmethoden moet aanleeren, zoowel als de arts, die reeds in de praktijk is en gaarne in een eenvoudig handboekje nog eens wil naslaan, hoe hij zijn onderzoekingen moet verrichten, zullen beiden hierin vinden, wat zij wenschen. Duidelijk en eenvoudig is alles medegedeeld; de voor- en nadeelen van verschillende methoden -- althans, waar het noodig is -- behoorlijk uiteengezet; de gevoeligheid en betrouwbaarheid van verschillende reacties aangegeven. Wie stipt de gegeven voorschriften opvolgt en zich van „persoonlijke vrijheden” onthoudt, zal de eenvoudige, voor de praktijk vereischte, onderzoekingen kunnen verrichten en goede uitkomsten kunnen verkrijgen. En wie zich de beschreven methoden goed heeft eigen gemaakt, zal, als hij dit verkiest, ook gemakkelijk den weg kunnen vinden in grootere handboeken. Het komt mij voor, dat het boekje geheel aan het voorgestelde doel beantwoordt en voor velen van groot nut zal zijn.

Achtereenvolgens behandelt de schrijver: urine, bloed, maaginhoud,

faeces, sputum, etter, puntievloeistoffen, sperma, zog, huid, haren, slijmvliezen, konkrementen en gerechtelijk onderzoek. Een lijst van reagentia en een goed register besluiten het geheel.

Als nu bij een volgenden druk ook nog eens de germanismen wegbleven, dan!

J. PH. STAAL.

Elektrizität und Licht in der Medizin. Acht Vorträge gehalten von ALBERS SCHÖNBERG, M. BERNHARDT, H. BORUTTAU, G. BREDIG, E. GRUNMACH, E. LESSER, MAX LEVY-DORN, W. MARCKWALD. Jena, 1910. GUSTAV FISCHER. Prijs 3.60 mark; geb. 4.60 mark.

De kennis van den invloed van licht en electriciteit op het dierlijk organisme is onontbeerlijk voor den geneeskundige. In de laatste 15 jaren is de toepassing dier elementen, als gevolg van de talrijke ontdekkingen, algemeen geworden; er is geen gebied in de geneeskundige wetenschap, waarop het veroverde zonder invloed is gebleven.

Het doel dezer voordrachten is een overzicht te geven van den vooruitgang op technisch gebied en de toepassing in de geneeskunde, en tevens datgene, waarop die vooruitgang wortel geschoten heeft, de gewijzigde en nieuwe inzichten in de electrobiologische verschijnselen te doen kennen — een en ander in aansluiting aan de van oudsher gebruikelijke methoden.

Met de bespreking dier algemeen bekende zaken opent BERNHARDT de rij van lezingen. Het is de minst geslaagde, daar schrijver te veel verschillende zaken binnen te kleine ruimte aan de orde brengt, maar bevat voor den praktischen geneesheer enkele behartigenswaardige wenken omtrent verkeerde opvattingen in- en toepassingen van oude methoden. Onaangenaam doet het aan in het historische gedeelte bij de baanbrekers niet de bekende Hollandsche namen vermeld te vinden.

De lezing over radio-actieve stoffen munt uit door den bevattelijken vorm, waarin de belangwekkende stof is gevat (MARCKWALD).

LISSER behandelt den inhoud van het licht op het organisme, door het gebruik waarvan de behandeling der huidziekten zooveel is gevorderd, er op wijzende dat de vele van ouds bekende ervaringen, zooals o. a. de gunstige invloed van het roode licht op pokken, door de nieuwe kennis van zaken een wetenschappelijke bevestiging en verklaring kregen.

BORUTTAU spreekt over de hooggespannen stroomen en elektromagnetisme, nadruk leggende op de reactie, ingetreden na de hooggespannen verwachtingen, uitgesproken omtrent de geneeskrachtige werking van beide.

LEVYS-DORN behandelt de algemeene techniek in de Röntgenologische praktijk.

GRUNMACH schetst de groote uitbreiding van het onderzoek der